

نویسنده: ویجی پراشاد «Vijay Prashad».

منبع و تاریخ نشر: انفارمیشن کلیرنگ هوز «2024-03-26».

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

اروپا از راه دوراهی های خودش در خواب راه می رود

Europe Sleepwalks Through Its Own Dilemmas

منبع عکس: Dati Bendo – CC BY 4.0

*****

در «19» مارچ (2024)، **ژنرال پیر شیل**، رئیس نیروی زمینی فرانسه، مقاله‌ای را در روزنامه **لوموند** با عنوانی صریح منتشر کرد: یعنی تحت این عنوان «ارتش آماده است». **شیل** در ماجراجویی های خارج از کشور فرانسه بویژه در جمهوری آفریقای مرکزی، چاد، ساحل عاج و سومالی دندان های خود را برید. در این مقاله، **ژنرال شیل** نوشت که نیروهایش برای هر رویارویی "آماده" هستند و او می تواند (60000) نفر از (121000) سرباز فرانسه را ظرف یک ماه برای هر درگیری بسیج کند. او عبارت قدیمی لاتین را

نقل کرد و یا که بکاربرد - «اگر صلح می‌خواهی، برای جنگ آماده شو» - و سپس نوشت: «منابع بحران در حال افزایش هستند و خطرات مارپیچی یا گسترش را به همراه دارند.» **ژنرال شیل** نام هیچ کشوری را ذکر نکرد، اما واضح بود که اشاره او به اوکراین بوده است، زیرا مقاله او کمی بیش از دو هفته پس از آن که **اما نوئل مکرون**، رئیس‌جمهور فرانسه در 27 فوریه گفت که نیروهای ناتو ممکن است مجبور به ورود به اوکراین شوند، منتشر شد.

جان کری، مشاور امنیت ملی رئیس‌جمهور آمریکا چند ساعت پس از بیان و اظهارات غیرمعمول **ماکرون** گفت: «هیچ نیروی آمریکایی در نقش جنگی در اوکراین حضور نخواهند داشت.» این مستقیم و واضح بود. دیدگاه ایالات متحده تاریک است و حمایت از اوکراین به سرعت کاهش می‌یابد. از سال 2022، ایالات متحده بیش از 75 میلیارد دلار کمک به اوکراین (47 میلیارد دلار کمک نظامی) ارائه کرده است که بسیار مهم‌ترین کمک به این کشور در طول جنگ با روسیه است. با این حال، در ماه‌های اخیر، بودجه ایالات متحده - به ویژه کمک‌های نظامی - در کنگره ایالات متحده توسط جمهوریخواهان راست‌گرا که مخالف اعطای پول بیشتر به اوکراین هستند، متوقف شده است (این کمتر بیانیه ای در مورد ژئوپلیتیک است و بیشتر ادعای یک نگرش جدید ایالات متحده مبنی بر اینکه دیگران، مانند اروپایی‌ها، باید بار این درگیری‌ها را به دوش بکشند). در حالی که سنای ایالات متحده بودجه «60» میلیارد دلاری برای اوکراین را تصویب کرد، مجلس نمایندگان ایالات متحده تنها اجازه داد (300) میلیون دلار رای‌گیری شود. در کیف، **جیک سالیوان**، مشاور امنیت ملی ایالات متحده، از دولت اوکراین درخواست کرد که «به ایالات متحده ایمان داشته باشد». او گفت: «ما حمایت‌های عظیمی ارائه کرده ایم و هر روز و هر راهی که می‌دانیم به این کار ادامه خواهیم داد.» اما این حمایت لزوماً در سطح سال اول جنگ نخواهد بود.

فریز (یا سردی ویخ زدگی) اروپا:

در (1) فبروری، رهبران اتحادیه اروپا موافقت کردند که (50) میلیارد یورو به عنوان «کمک‌های بلاعوض و وام‌های بسیار اعطایی» به اوکراین ارائه دهند. این پول به دولت اوکراین اجازه می‌دهد تا «حقوق، حقوق بازنشستگی، و خدمات عمومی اولیه را ارائه کند یا که بپردازد». یعنی که این پول تجویز شده به طور مستقیم برای حمایت نظامی نخواهد بود، که در سراسر جهان شروع به فروپاشی کرده است و انواع جدیدی از بحث‌ها را در دنیای سیاست اروپا برانگیخته است. برای مثال، در آلمان، رهبر حزب سوسیال‌دموکرات (SDP) در پارلمان - **رولف موتزینیچ** - از طرف احزاب راست به دلیل استفاده از کلمه «تجمیع» در مورد حمایت نظامی از اوکراین مورد انتقاد قرار گرفت. دولت اوکراین مشتاق خرید موشک‌های **گروز** دوربرد **تاروس** از آلمان بود، اما دولت آلمان در انجام این کار تردید داشت. این تردید و استفاده موتسنیخ از کلمه «انجماد» یک بحران سیاسی در آلمان ایجاد کرد.

در واقع، این بحث آلمان در مورد فروش بیشتر تسلیحات به اوکراین تقریباً در تمام کشورهای اروپایی که برای جنگ علیه روسیه تسلیحات تهیه کرده اند، منعکس شده است. تاکنون، داده‌های نظرسنجی در سرتاسر این قاره نشان می‌دهد که اکثریت زیادی مخالف ادامه جنگ، و بنابراین مخالف تداوم تسلیح اوکراین برای آن جنگ هستند. یک نظرسنجی که در ماه فوریه برای شورای روابط خارجی اروپا انجام شد نشان می‌دهد که «به طور متوسط تنها» 10 «درصد» اروپایی‌ها در «12» کشور معتقدند که اوکراین پیروز خواهد شد. تحلیلگران نظرسنجی می‌نویسند: «غالباً دیدگاه در برخی کشورها این است که اروپا باید آینه آمریکا باشد که با انجام همین کار، حمایت خود از اوکراین را محدود می‌کند و کیف را به انجام یک توافق صلح با مسکو تشویق می‌کند». این دیدگاه حتی در مورد نیروهای سیاسی که همچنان می‌خواهند اوکراین را مسلح کنند، وارد بحث می‌شود. لارس کلینگ بیل، نماینده حزب سوسیال دموکرات و رهبرش موتزینیچ، هر دو می‌گویند که مذاکرات باید آغاز شود، اگرچه کلینگ بیل گفت که این کار قبل از انتخابات ایالات متحده در ماه نوامبر اتفاق نمی‌افتد، و تا آن زمان، همان‌طور که موتزینیچ گفته بود، «من فکر می‌کنم که مهمترین چیز در حال حاضر این است. که [اوکراین] مهمات توپخانه دریافت کند.»

نظامی نه آب و هوا (یا اقلیم)

دیگر مهم نیست که **دونالد ترامپ** یا **جو بایدن** در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا در ماه نوامبر پیروز شود. در هر صورت، دیدگاه **ترامپ** در مورد هزینه‌های نظامی اروپا قبلاً در ایالات متحده غالب بوده است. جمهوری خواهان خواستار کاهش سرعت کمک‌های مالی ایالات متحده برای اوکراین و پر کردن شکاف توسط اروپایی‌ها با افزایش هزینه‌های نظامی خود هستند. این نکته اخیر دشوار خواهد بود زیرا بسیاری از کشورهای اروپایی دارای سقف بدهی هستند. اگر آنها بخواهند هزینه‌های نظامی را افزایش دهند، این به هزینه برنامه‌های اجتماعی ارزشمند خواهد بود. داده‌های نظرسنجی خودنا تونشان می‌دهد که مردم اروپا علاقه‌ای به تغییر هزینه‌های اجتماعی به نظامی ندارند.

حتی مشکل بیشتر برای اروپا این است که کشورهای سرمایه‌گذاری‌های مرتبط با آب و هوا را کاهش داده‌اند و سرمایه‌گذاری‌های مربوط به دفاع را افزایش داده‌اند. همان‌طور که فایننشال تایمز گزارش داد، بانک سرمایه‌گذاری اروپا (تا سپتامبر سال 2019) "تحت فشار برای تامین مالی پروژه‌های بیشتر در صنعت تسلیحات" است، در حالی که صندوق حاکمیت اروپا - که در سال 2022 برای ترویج صنعتی شدن در اروپا تأسیس شد - قرار است محوری به سمت حمایت از صنایع نظامی است به عبارت دیگر، هزینه‌های نظامی، تعهدات مربوط به سرمایه‌گذاری‌های اقلیمی و سرمایه‌گذاری‌ها برای بازسازی پایگاه صنعتی اروپا را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در سال 2023، دو سوم کل بودجه «1.2» تریلیون یورویی **نا تو** متعلق به ایالات متحده بود که دو برابر هزینه‌ای

است که اتحادیه اروپا، انگلیس و نروژ برای ارتش خود هزینه کردند. فشار **ترامپ** به کشورهای اروپایی برای خرج کردن (2) درصد از تولید ناخالص داخلی خود در ارتش، دستور کار راحتی در صورت شکست او در انتخابات ریاست جمهوری تعیین خواهد کرد.

می تواند کشورها را نابود کند، اما نمی تواند در جنگ ها پیروز شود

علیرغم تمام لاف گویی اروپایی ها در مورد شکست روسیه، ارزیابی های هوشیارانه ارتش های اروپا بی نشان می دهد که کشورهای اروپایی صرفاً از ظرفیت نظامی زمینی برای مبارزه با یک جنگ تهاجمی علیه روسیه برخوردار نیستند، چه رسد به دفاع کافی از خود. یک تحقیق وال استریت ژورنال در مورد وضعیت نظامی اروپا عنوان خیره کننده ای را به خود اختصاص داد، "هشدار در برابر ارتش های ضعیف و زرادخانه های خالی در اروپا رشد می کند." روزنامه نگاران خاطرنشان کردند که ارتش بریتانیا تنها 150 تانک و «شاید 12 قبضه توپ دوربرد قابل استفاده» دارد، در حالی که فرانسه «کمتر از 90 قیمت توپخانه سنگین» دارد و ارتش آلمان «به اندازه کافی مهمات برای دو روز نبرد دارد». «اگر به آنها حمله شود، سیستم دفاع هوایی کمی دارند».

اروپا از دهه (1950) برای انجام بمباران ها و نبردهای سنگین، از جمله در جنگ های اخیر در افغانستان و عراق، به ایالات متحده متکی بوده است. به دلیل قدرت شلیک وحشتناک ایالات متحده، این کشورهای شمالی می توانند کشورها را با خاک یکسان کنند، اما نتوانسته اند در هیچ جنگی پیروز شوند. این نگرش است که باعث ایجاد احتیاط در کشورهایمانند چین و روسیه می شود، آنها می دانند که علیرغم عدم امکان پیروزی نظامی شمال علیه آنها، دلیلی وجود ندارد که این کشورها - به رهبری ایالات متحده - خطر آرماگدون را نپذیرند. عضله نظامی برای انجام این کار.

این نگرش ایالات متحده - که در پایتخت های اروپایی منعکس شده است - نمونه دیگری از غرور و گستاخی شمال جهانی را نشان می دهد: امتناع حتی از در نظر گرفتن مذاکرات صلح بین اوکراین و روسیه برای مارکون «ریس جمهور فرانسه» گفتن چیزهایی مانند **نا تو** که ممکن است نیروها را به اوکراین بفرستد نه تنها خطرناک است، بلکه اعتبار شمال جهانی را تحت تأثیر قرار می دهد. **نا تو** در افغانستان شکست خورد. بعید است که در برابر روسیه دستا وردهای بزرگی داشته باشد.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله تحلیلی:

جدیدترین کتاب ویجی پراشاد (با نوام چامسکی) عقب نشینی: از عراق، لیبی، افغانستان و شکنندگی قدرت ایالات متحده است (نیو پرس، اوت 2022) *****.

----- **با تقدیم احترامات** «2024-03-27»

